

deure natural; el gaudi, però, dels nostres drets, és tan discutibles en ço que fa referència als socis forans aïllats de la gran urbs, que ens dóna la sensació que la llar aixopluc del nostre estament sols és aprofitada pels privilegiats companys de la capital; diran aquests, davant de tals raonaments, que ens mou un refinat sentiment egoístic; ben lògic que si, mentre podem constatar el pla d'inferioritat en el qual estem col·locats amb igualtat de deures, no se'ns escapa la dificultat de nivellació dels drets pels quals propugnem, voldríem però que no ens deixessin abandonats a les nostres pròpies forces i que s'estudiés amb el major afecte la manera de fer efectius els beneficis del nostre Sindicat a les agrupacions foranes, no fent possible el lamentable cas de la Comarcal de Gadesa.

Els nostres mals, deguts a la situació d'homes solitaris en un poble, on, vulgues que no, per con-

dició humana ens hem d'adaptar i viure-hi amb placidesa morbosa que afebleix la nostra voluntat i ens atueix, són ben palesos, coneguts i fins exagerats amb sornagueria pels companys de la capital els qui lluny de remeiar-los semblen fruir-se'n, demanen com en tota malaltia una activa reacció defensiva que, a mena de crisi benefactora, ens alliberi d'aquest enllangiment que tan enboira el nostre esperit.

Molt, conscients d'aquesta vella malura de ruralisme, ens abraçarem al Sindicat com a un pare amorós, freturosos d'aconseguir un mínim de reivindicacions tant d'ordre moral i material com el seu tutelatge paternal, ben merescut per tants companys membres de la gran família, que escampa arreu de Catalunya, es senten corferits i un bon xic abandonats.

Riba-roja d'Ebre, Abril del 1934

De l'assumpte titular

El company Dr. Mestres i Miquel pregunta en el seu últim requisitori: On som?

Ja li contestaré jo on som, si per ventura es figurava que tot hagueren estat flors i violes, en el camí espinós de la lluita per uns drets adquirits.

És que no s'ha donat compte que tot això té un caire polític? Es què no han vist els components de la ponència, que és l'hora novament de fer caciquisme i allunyar de les petites esferes governamentals, tot el que no sigui la política del Govern de Catalunya?

Jo no em tinc per un home de perspicàcia fina, però, abans de l'Assemblea extraordinària de Metges Sanitaris i del Sindicat, en un preliminar

de la Comarcal de Sant Feliu per a tractar dels Titulars, i en petit "pour parler" d'avant-sala, jo diguí que l'assumpte estava perdut si no es prenia una determinació seriosa.

Ara he vist que s'ha confirmat la meua apreciació que exposaré a la primera Assemblea que es convoqui i de cara a la necessitat dels fets, sense deixar de consignar, que ni tan sols m'ha produït una petita estranyesa, puix ja sabem com els polítics les gasten.

Per avui res més, confiant que prompte es convoqui una Assemblea i aleshores podrem parlar ben clar i alt.

RICARD SENTIS

Molins de Rei, 18-4-34.

Nota del Consell General del Sindicat

El Consell General del Sindicat examinà uns articles titulats "Cartes a Filomèdica" signats pel Dr. Higini Sicart, articles que li foren tramesos pel Comitè de Redacció del BUTLLETI per a demanar autorització per la seva publicació, i acordà no publicar-los per no haver accedit l'autor d'aclarir els conceptes que insinuava de forma incidiosa en assumptes ja debatuts en la Junta General de la Comarcal de Barcelona. El Consell acordà també fer constar en el BUTLLETÍ la seva decisió i com que reconeix que tal vegada pot semblar amb contradicció amb el criteri dominant de donar la màxima llibertat de publicació en la Secció de Tribuna, el Consell n'accepta tota la responsabilitat i està disposat a respondre de la seva actitud en la primera Assemblea.